

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223010307
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8223010307.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.01.2024 v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.10.2023, sp. zn. 11T/15/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov napadnutým rozsudkom zo dňa 18.10.2023, sp. zn. 11T/15/2023 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 27.10.2022 prevzal doručenkou súdneho doručovateľa, ktorou mu bola Okresným súdom Bardejov doručená výzva na nástup výkonu trestu odňatia slobody v zmysle trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 2T/83/2020, právoplatného dňa 06.10.2020, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podmiennečne v trvaní 24 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 26.09.2022, sp. zn. 2T/83/2020, právoplatným dňa 30.09.2022, ktorým súd rozhodol, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov vykoná, kde nástup trestu mal doručenou výzvou určený najneskôr dňa 31.10.2022 v čase od 08.00 hod. do 15.00 hod., pričom bez vážneho dôvodu uvedený výkon trestu odňatia slobody v lehote určenej súdom nenastúpil, čím maril výkon trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 2T/83/2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 26.09.2022, sp. zn. 2T/83/2020.

Za to mu súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 09.11.2023. Namietal, že pokiaľ vyhlásil nevinu na hlavnom pojednávaní a túto skutočnosť prvostupňový súd posúdil ako rozpor s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, je si vedomý, že formálne naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. To samozrejme ľutuje a cíti v tomto smere vinu, avšak existovali, podľa neho, ospravedlňujúce a vážne dôvody, ktoré mu znemožňovali nastúpiť do výkonu trestu v tak krátkom čase, keďže výzva bola prevzatá

dňa 27.10.2022 a nástup mal byť dňa 31.10.2022, teda o 4 dni. Zásadný nedostatok vidí v tom, že na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Táto skutočnosť sa rozchádza evidentne s priebehom trestného konania, keďže síce povedal, že je nevinný, ale po tom, čo súdu uviedol, že nerozumie jednotlivým vyhláseniam, preto, podľa jeho názoru, existovali vážne dôvody, pre ktoré nemohol nastúpiť, čo vyplýva zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania. V priebehu celého trestného konania sa konštantne priznával a skutok oľutoval. Poskytnuté 4 dni na nástup výkonu trestu, ktorý je 24 mesiacov, považuje za veľmi krátku dobu. Manželka mala rizikové tehotenstvo a musel rodinu zabezpečiť a pripraviť na nastávajúcu zimu, pričom mal v úmysle trest nastúpiť, ale vlastná rodina a jej zabezpečenie mu boli prvoradé. Svedčí o tom aj skutočnosť, že manželka niekoľko dní po jeho nástupe do výkonu trestu potratila. S poukazom na uvedené tak súd prvého stupňa mu mal správne priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Na hlavnom pojednávaní zároveň navrhol, aby súd posúdil trestnosť skutku skrz materiálny korektív, pričom súd sa týmto nezaoberal. V danom prípade ide o bagatelný delikt, ktorý zároveň spadá pod kategóriu trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona. Je potrebné sa zaoberať materiálnym korektívom a vziať do úvahy krátku dobu na nástup do výkonu trestu odňatia slobody, 4 dni, rizikové tehotenstvo manželky, viacpočetnú rodinu deviatich detí, blížiacu sa zimu, nevyhovujúce bytové podmienky a potrebu zabezpečiť rodinu v minimálne nevyhnutnej miere a priznanie skutku a jeho oľutovanie. Rovnako súd nezohľadnil, že vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, čo považuje na ochranu spoločnosti a nápravu za dostačujúci trest. Má preto za to, že sú taktiež naplnené podmienky pre upustenie od potrestania, prípadne uloženia alternatívneho trestu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne upustil od potrestania alebo uložil niektorý z alternatívnych trestov v primeranom rozsahu.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že aj keď obžalovaný vyhlásil, že je nevinný, na druhej strane však priznal, že do výkonu trestu v určenej lehote nenastúpil, urobil tak z dôvodov, ktoré uviedol, s tým, že tieto dôvody súd považoval, ako bolo vyššie konštatované, za účelové a ničím nepreukázané tvrdenia. Vina obžalovaného je preukázaná listinnými dôkazmi, na základe ktorých bolo preukázané, že obžalovaný tým, že dňa 27.10.2022 prevzal doručku súdneho doručovateľa, ktorou mu bola Okresným súdom Bardejov doručená výzva na nástup výkonu trestu v zmysle trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 2T/83/2020, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, so skúšobnou dobou 24 mesiacov, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 26.09.2022, sp. zn. 2T/83/2020, ktorým súd rozhodol, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov vykoná, kde mal doručenou výzvou určený dátum nástupu výkonu trestu dňa 31.10.2020, pričom bez vážneho dôvodu uvedený výkon trestu odňatia slobody nenastúpil, maril výkon trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 2T/83/2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 26.09.2022, sp. zn. 2T/83/2020, čím týmto svojim konaním naplnil znaky žalovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie v celom rozsahu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom

rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok tak, ako je mu kladený obžalobou za vinu. Uvedené tvrdenia, aj podľa názoru odvolacieho súdu, je možné oprieť predovšetkým o listinné dôkazy, a to písomnú výzvu na nástup výkonu trestu odňatia slobody, ktorú obžalovaný prevzal a napriek tomu výkon trestu odňatia slobody nenastúpil, pričom ani obžalovaný de facto nepoprel spáchanie skutku, keď potvrdil, že do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil, napriek tomu, že výzvu prevzal, osobne podpísal, a to z dôvodu, že staval rodinný dom, mal tehotnú manželku, vytkol si nohu, aj keď na ošetrovaní nebol, potreboval nachystať drevo na zimu, ale súd ani obec neupovedomil, s tým, že sa bol pýtať sociálnej pracovníčky a tá mu povedala, že napísať návrh na odklad výkonu trestu nevie a aj tak by to bolo zbytočné, lebo mu odklad nepovolila. Obžalovaný zároveň v prípravnom konaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a toto spáchanie ľutuje, avšak následne na hlavnom pojednávaní už vyhlásil, že je nevinný.

Vzhľadom na uvedené dokazovanie, s poukazom na to, že obžalovaný písomnú výzvu na nástup výkonu trestu prevzal, tento výkon trestu odňatia slobody nenastúpil, o jeho odklad nepožiadaval, krajský súd má za to, že obžalovaný svojím konaním, tým že maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadol aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento má v ňom uvedených 12 záznamov, pričom v minulosti už bol aj vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, krajský súd dospel k záveru, že správne prvostupňový súd priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený a správne upravil trestnú sadzbu tak, že zvýšil jej spodnú hranicu o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že trest uložený obžalovanému vo výmere 8 mesiacov, teda na spodnej hranici zvýšenej sadzby, považuje za trest mierny, pre obžalovaného priaznivý, s poukazom na jeho početné záznamy v registri trestov odňatia slobody, avšak vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, krajský súd už uvedené napraviť nemohol, nakoľko by došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného na základe len ním podaného opravného prostriedku.

Za rovnako správny a zákonný krajský súd považuje aj výrok o zaradení obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že v priebehu celého hlavného pojednávania sa priznával a spáchanie skutku ľutoval, preto mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, krajský súd udáva, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 18.10.2023 jednoznačne vyplýva, že obžalovaný po poučení podľa § 257 Tr. poriadku a po tom, čo uviedol, že poučeniu porozumel, vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Aj keď obžalovaný de facto v ďalšom konaní spáchanie skutku nepopieral, je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd mu nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže v danom prípade priznanie poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l/ Tr. zákona vyžaduje vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní a oľutovanie skutku, v dôsledku čoho dochádza k benefitu v podobe tejto poľahčujúcej okolnosti pre obžalovaného z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti konania, nakoľko v prípade prijatia vyhlásenia viny obžalovaného súdu odpadne potreba vykonávať dokazovanie čo do viny za žalovaný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na to, že mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, krajský súd udáva, že uvedené nebolo v trestnom konaní preukázané.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného poukazujúcim na skutočnosť, že mu bola určená krátka doba na nástup do výkonu trestu odňatia slobody, na rizikové tehotenstvo manželky, na skutočnosť, že sú viacpočetná rodina, na blížiacu sa zimu, na nevyhovujúce bytové podmienky a potrebu zabezpečiť rodinu v minimálne nevyhnutnej miere, krajský súd v súhrne udáva, že ani uvedené skutočnosti nemôžu byť dôvodom na nenastúpenie výkonu trestu odňatia slobody bez toho, aby obžalovaný požiadal o jeho odklad zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona, krajský súd udáva, že obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, pričom nie je možné opomenúť ani značne početné záznamy obžalovaného v odpise registra trestov.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, preto odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.